

BERETNING

STU Viborg september 2013

Denne beretning synes jeg har været meget vanskelig at skrive. Langt de fleste beretninger har kunnet bære en positiv og konstruktiv tilgang til de udfordringer, der har været siden opstarten i 2010. Dette synes jeg i denne omgang har været en udfordring.

Positivt er det dog, at vi kan tage afsæt i en succes. Personalet på STU Viborg har formået at få godt fat i de unge og hjælpe dem med at finde den enkeltes muligheder og få lagt gode planer for langt de fleste. Indsatsen nytter noget, og Viborg Kommunes intentioner med at etablere eget STU synes jeg er lykkedes rigtig godt. Der altså en succes at tage afsæt i. Afsættet skal dog tages. Det nytter ikke, at tingene går i stå.

Fakta er, at der ved starten på det 4. uddannelsesår stadig ikke er fremlagt planer eller visioner for STU Viborg. Positivt er det dog, at dette års budgetforhandlinger endnu ikke er på plads, og at der her kan komme nogle positive udmeldinger vedr. planerne for STU Viborgs fremtid.

Som det vil fremgå af nedenstående, er der nogle helt konkrete udfordringer, der skal løses både her og nu og på sigt. Jeg har forsøgt at beskrive nogle områder, som jeg mener, der skal tages hånd om.

Vi er nu ved at være på plads og etableret på Vestervangsvej. Udover at få de sidste småting på plads er der i skrivende stund stadig vanskeligheder med hele IT-området. Her er vi særdeles sårbare, da rigtig meget undervisning og forberedelse foregår via iPad og pc. Men IT-afdelingen arbejder hårdt på at få løst opgaven, og der er lavet en tidsplan, som vi håber kan holde.

Desuden er det her i uge 36 blevet oplyst, at den længe ventede elevator er mindst en uge forsinket. Igen er det en kilde til undren, at der skal gå så lang tid med at få leveret noget, der egentlig burde være hyldevare, men sådan er der så meget.

Selv om vi er glade for at være samlede, og for at alle kan være i alle lokaler, er der også nogle udfordringer, der skal kigges lidt på.

Det har vist sig, at lokalerne langt fra er så lydtætte, som vi havde håbet på, hvilket er særdeles generende. I undervisningssituationerne kan man høre, hvad der foregår i de andre lokaler, idet lyden forplanter sig i de kabelbokse, der løber langs med ydervæggene. Samtidig er skillevæggene ikke af en standard, der modsvarer brugen af lokalerne til undervisning.

I musiklokalet skulle der være fornuftig lyd, idet der lagt ekstra væg på de eksisterende. Dette har dog vist sig langt fra at være nok. Når der spilles i musiklokalet, er det faktisk umuligt at drive undervisning i den gang, der ligger i forbindelse med musiklokalet. I den øvrige del af etagen er det nødvendigt, at begge dobbeltdøre er lukkede, før lydniveauet er acceptabelt.

Da det indtil videre er planen, at STU Viborg skal være på den aktuelle lokalitet i mindst 3 år, er det selvfølgelig uholdbart, at lokalerne ikke bare nogenlunde lever op til en standard, man kan forvente. Kort sagt, så skulle der have været investeret noget mere i ombygningen, end tilfældet har været.

Der arbejdes også med en løsning på at finde en model, hvor der kan etableres fælles pausearealer til de unge, hvor de "kan hænge ud" i pauserne. Foreløbig ser vi på en mulig løsning i forbindelse med kantinen. Men vanskeligt er det.

Indeklimaet er som sådan fint, men hvis det skal op på et ordentligt niveau, skulle der have været investeret i væsentlig bedre udluftning. Dette var der ikke midler til, og der er blevet givet en midlertidig dispensation på ventilationen i 3 år. Når det har været "hverdag" i en periode, må der laves en plan for de lokaler, hvor det er absolut nødvendigt, at der etableres yderligere udluftning. Fakta er jo, at der er tale om relativt små lokaler, og når de er fyldt op med unge og personale, er det nødvendigt med ordentlig udluftning.

En anden udfordring, som er resultatet af et turbulent skoleår 2011/12, er økonomien. Det har været dyrt at klare både perioden og flytningen indenfor de givne rammer, hvilket skolens ledelse også har gjort opmærksom på.

Personalemæssigt har det været nødvendigt at køre med en mindre overnormering, da vi har været placeret på flere matrikler, og noget personale ikke har kunnet komme på Rughavevej på grund af indeklimaet. Sammenholdt med et fald i antallet af unge slog det hårdt igennem fra januar 2013, hvor der var et løbende underskud, som dog først kunne registreres fra januar og da var det for sent at agere i det.

Med til billedet hører, at STU Viborg formåede at bremse op og sikre et mindre overskud i 2012 i underkanten af 400.000 kr., som desværre gik i fælleskassen, selvom vi godt kunne have brugt den buffer i foråret 2013. Vi kunne derfor først agere budgetmæssigt, da vi nåede skoleårets afslutning i juni måned, og elevtallet for efteråret 2013 var kendt. Dette indebærer afsked/ingen genansættelser af 5 personer, og herefter matchede antallet af ansatte mulighederne i forhold til antallet af unge. Det er dog noget af en udfordring at sikre et fornuftigt uddannelses tilbud, samtidig med at der skal indhentes et større underskud fra foråret. Der skal ikke udskrives ret mange unge, før det slår alvorligt igennem på bundlinjen.

Umiddelbart ser det ud til, at STU Viborg er ved at ligge på et nogenlunde stabilt elevtal. Dette indebærer, at der ikke løbende kan etableres en forventet buffer til at klare alle opgaver. Dertil er den gældende takst og vilkår slet ikke gearret. På sigt må det derfor forventes, at der skal ske yderligere nedskæringer i personalet. I hvert fald vil det være nødvendigt for at hindre, at der hvert halvår konstant skal spares helt unødvendigt at varsle afsked/forflytninger af x antal personer, både med virkning fra 1. januar og igen med virkning fra 1. juli. Dette vel vidende, at disse varslinger sandsynligvis vil blive trukket tilbage igen, men for at sikre den nødvendige økonomi over hele året anses dette for en nødvendighed. Afsked og forflytninger slår ellers i værste fald først igennem efter ½ år. Derfor er det nødvendigt at sikre fremadrettet, for at tingene løbende kan tilpasses.

Samtidig er der funktioner på STU Viborg, som jeg er helt sikker på, at samarbejdspartnere og administration ikke vil se med velvilje på, hvis de fjernes. Her tænker jeg primært på praktikkoordinatordelen, der pt. fylder, hvad der svarer til 1,5 stilling. Budgetforudsætninger ved etableringen beskriver jo netop også en del funktioner - herunder praktikkoordinatordelen - der ikke med den daværende takst kan forventes løst. At der så samtidig er skåret svarende til ca. 12% i budgettet gør det bestemt ikke nemmere.

Det økonomiske fundament har været løbende indtag og en fast gennemsnitstakst, hvilket har gjort det været mere end vanskeligt at lave budgetter, der kunne holde. Vi har skullet levere enkeltmandsprojekter og optage unge, der væsentligt overstiger den aftalte takst, og det slår selvfølgelig voldsomt igennem i det uddannelses tilbud, der skal være for de bedst fungerende. Det er dem, der kommer til at betale prisen for de - i forhold til taksten - dyre unge.

Ligeledes er vi blevet pålagt at modtage en ung med en uges varsel. En ung, der allerede inden opstart ville give underskud svarende til ca. 200.000 kr. - 300.000 kr., hvilket jo naturligt slår igennem på et allerede fastlagt budget. I den periode, hvor STU Viborg havde stigende elevtal, har det været muligt at lave rigtig meget, da der jo løbende blev tilført kapital til driften. Men det har hele tiden stået klart, at når elevtallet ikke steg længere, ville denne mulighed samtidig forsvinde.

STU Viborgs takst mener man er sammenlignelig med de takster, der er aftalt med andre lokaltforankrede STU-tilbud. Her glemmer man bare, at de klart siger fra, hvis udgiften til den unge overstiger taksten, og hvis den unge ikke lige "passer ind". Her skal STU Viborg optage alle visiterede unge og sikre et tilbud indenfor den givne fællestakst. Alene taxa-udgifterne til den svage målgruppe er d.d. på ca. 76.000 kr. Herudover er det også unge, der kræver meget specialudstyr og evt. praktisk medhjælp. Så er der faktisk ikke meget tilbage til undervisning og bidrag til daglig drift.

Jeg slutter denne beretning med at konstatere, at STU Viborg indtil videre er en succes, og at der er et godt fundament for fortsat udvikling af et godt tilbud.

I denne beretning er der taget lidt hul på STU Viborgs aktuelle vilkår og den mulige fremtid, der ligger forude.

Med venlig hilsen

Poul-Erik Foldbjerg
Forstander for STU Viborg